

Jann Sjursen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på dette område, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti har en vis sympati for det, vi opfatter som forslagsstillernes overordnede ønske med forslaget, nemlig at sikre, at borgerne ikke klemmes af den evige kassekamp mellem kommuner, amter og stat. Kristeligt Folkeparti er derfor helt enig i, at der bør holdes et mere vågent øje med kommuners og amters indsats over for borgere på overførselsindkomst.

Men herfra og så til at skrotte det nuværende refusionssystem er der et godt stykke vej. Vi mener, at forslaget langt hen ad vejen blot vender kassen på hovedet uden at tage højde for de utilstede konsekvenser.

Hvis udgangspunktet for tilgangen til refusionen af overførselsindkomster alene har de kommunaløkonomiske briller på, så giver forslaget mening. Men hvis meningen er at sikre borgernes interesser, så er forslaget ikke videre gennemtænkt.

Gennemføres en 100 pct.s statsrefusion af alle overførselsindkomster, vil man måske nok undgå, at mennesker kommer i klemme i kassetænkningen, men til gengæld vil kommunerne absolut ingen økonomisk interesse have i, hvilken type overførselsindkomst borgerne er på, og dermed nærmest ingen interesse i at forbedre livskvaliteten hos borgere ved at hjælpe dem til det fleksjob, som de f.eks. gerne vil have.

Det bliver altså helt omkostningsfrit for kommunerne at vælge den letteste løsning, men det betyder ikke, at det bliver den bedste løsning for den enkelte borger.

Forslaget reducerer i sin argumentation nærmest borgernes retssikkerhed til et spørgsmål om kun at få en bestemt type overførselsindkomst. Borgerne skal selvfølgelig have den type overførselsindkomst, de har ret til, men Kristeligt Folkeparti mener, at borgerne bl.a. også har ret til at kunne få et arbejde i det omfang, det kan lade sig gøre. De har ret til, at samfundet – også kommunerne – interesserer sig for det.

Da forslaget i Kristeligt Folkepartis optik mere handler om en ændring af systemet end om en ændring af borgernes retssikkerhed, kan vi altså ikke støtte det. I stedet for at skyde gråspurve med kanoner vil Kristeligt Folkeparti som sagt gerne være med til fortløbende at overvåge og drøfte refusionssatserne, så kommuner-

nes incitament og borgernes retssikkerhed sikres bedst muligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg skal takke for debatten, der jo har været noget blandet. Jeg vil starte med at takke de partier, som var indstillet på at se nærmere på, hvad man kan gøre for at løse de store problemer, der er i dag i forhold til, at kommunerne har en stram økonomi og derfor let bliver fristet til kassetænkning, så mennesker kommer i klemme i den kassetænkning.

Om vi så skruer det sammen på den ene eller den anden måde, det må vi så kigge på. Hensigten med vores forslag er som sagt at sikre, at folk ikke kommer i klemme på grund af kassetænkning, fordi der i dag er så forskellige refusions-satser.

Jeg forstår simpelt hen ikke den argumentation, der er om, at kommunerne overhovedet ikke vil interessere sig for mennesker, hvis der er 100 pct.s refusion. Hvis vi ser på folkepensionisterne, hvor der er 100 pct.s refusion, så er der trods alt temmelig stor interesse fra kommunerne for at prøve at gøre noget for, at disse mennesker også har nogle gode forhold og også sørger for at holde sig i gang osv., så kommunerne f.eks. ikke kommer til at få større udgifter til hjemme-hjælp.

Kl. 19.05

På samme måde vil man selvfølgelig også kunne have en interesse i at sørge for, at de mennesker, som er blevet så syge, at de ikke kan klare sig på arbejdsmarkedet og derfor er kommet på førtidspension, bliver holdt i gang og er med i forskellige aktiviteter og eventuelt på et tidspunkt kan komme sig så meget, at de igen kan få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg har mødt mange af de mennesker, der kommer i klemme, og som har brugt årevis på at kæmpe for at få ret til at få en fast indkomst og være sikker på, at der kom penge ind hver måned, så de havde til at betale mad og husleje. Den kamp, de konstant kan fortælle om, er ikke sjov at opleve. Derfor håber jeg meget, at man på et tidspunkt, også fra de partier, der i dag er fuldstændig afvisende over for vores forslag, vil prøve at se på, hvad man kan gøre for at forhindre, at folk kommer i klemme i den kassetænkning, især de, der ryger helt ud af systemet og slet ikke får noget, men også de andre, der i åre-